jenes enkelte Sogne, ligger det nær at benytte den. Den Maade at skrive deres Navn paa, som en saadan Statsinstitution har fundet er den rette, i Stedet for den gamle, vilkaarlige og uheldige Skrivemaade. Det var ogsaa Generalstabens Retfærdighed, som det Udvalg, Folketinget sidst havde nedsat i denne Sag, meget nøje fulgte selv for saadanne Steders Vedkommende, hvor vi vare i Tvivl, om den ogsaa virkelig havde truffet det rette.

Naar jeg nu forlader selve Valgkredsene og gaar til de Paragraffer, der omhandle de nødvendige Ændringer i Valgloven, maa jeg ogsaa her udtale en Paaskønnelse af, at Regeringen har holdt sig meget nøje indenfor Grundlovens Ramme. De Ting, som tidligere have været paa Tale, f. Eks. at benytte Lejligheden til at faa Kredsene samlede til Amtskredse og ved Valget mellem flere Kandidater at følge Forholdstalsvalgmaaden, altsaa en Slags Listevalg eller sligt, som vilde kræve en Grundlovsforandring, er der ikke Spor af i Lovforslaget. Ministeren har holdt sig saa nøje til Grundlovens Ramme, at endogsaa en Ting, som tidligere atter og atter kom igjen i Lovforslagene, nemlig at Fordelingen af de kjøbenhavnske Valgkredse skulde ske ved kgl. Anordning og ikke ved Lov er bortfalden, hvad der ogsaa forekommer mig at Grundloven bestemt kræver, da den siger, at Valgkredsene skulle bestemmes ved Lov. Men der er endog et Par Forhold, som jeg kunde ønske tagne med i disse Forandringer af Valgloven. Jeg sigter ikke herved til Spørgsmaal, der have foreligget til andre Tider, hemmelig Afstemning, Valg i Kommunen eller noget saadant, men til Forhold, der dog staa i temmelig nær Forbindelse med det foreliggende Forslag. Gaa vi nemlig til en saadan almindelig Omlægning af Kredsene, er det klart, at den ikke kan finde Sted, uden at der vil opstaa temmelig stor Forstyrrelse i Forholdet saavel mellem Kredsene indbyrdes som mellem Kredsene og deres hidtilværende Rigsdagsmænd. Der vil i alt Fald ved de første Valg fremkomme en saadan Forvirring, at det kan blive vanskeligt nok at finde de Mænd, der ere det bedste Udtryk for de nye Kredses politiske Anskuelser. Jeg vilde derfor anse det for meget ønskeligt, om man kunde komme til at forandre den Bestemmelse i Valgloven, at et relativt Flertal skal være afgørende ved Valget. Derved kan jo en Mand blive erklæret for valgt, som i Virkeligheden kun repræsenterer et Mindretal i Kredsen. Hvorfor da ikke ved en saadan Omlægning af Kredsene bestemme, at der skal et absolut Flertal til, for at en Mand kan erklæres for Kredsens Repræsentant? Det er et Forhold, som er vel kendt i andre Lande, hvor der jo meget hyppig finder Omvalg Sted, naar ved det første Valg ingen Kandidat har opnaaet et virkeligt Flertal af Kredsens Vælgeres Stemmer. En Indvending, som man oftere har hørt mod den store Forøgelse af Tingets Medlemsantal, er den, at vi ikke skulde have tilstrækkelig politiske Kræfter her i Landet til at besætte alle disse mange Pladser. Denne Indvending har jeg aldrig kunnet finde grundet, thi har man i 1848 ved Valg til den grundlovgivende Rigsforsamling endogsaa kunnet lade sig nøje med de Kræfter, man den Gang havde, til Kredse paa 12,000 Indbyggere, skulde det være underligt, om man efter over 40 Aars Forløb ikke skulde kunne finde Kræfter til Kredse paa 16,000 Indbyggere. Der er jo i den forløbne Tid foregaaet en saadan Udvikling af det politiske Liv og af de personlige Kræfter, at der næppe kan være Tvivl om, at de kunne findes, men Spørgsmaalet maa snarere blive dette: Kan man faa dem til at tage Del i den politiske Gerning? Derfor er der vel først og fremmest den Hindring, at Folketinget i de sidste Aar har haft saa ringe Betydning, at mange ikke have Lyst til at bringe de Ofre, der udfordres for at tage Del i dets Arbejder, som bære saa ringe Frugt. Men en anden Hindring er, at de Dagpenge, der ere fastsatte for Folketinget og for Rigsdagen i det hele, ere saa ubetydelige, at der vel næppe er nogen lovgivende Forsamling, hvor Dagpenge ere indførte, som har dem saa lave. Det er bekendt, at i Stændertiden vare de 4 Rigsdaler, altsaa 8 Kroner; men den grundlovgivende Rigsforsamling satte dem ned til 3 Rigsdaler, altsaa 6 Kroner, og dette Forhold har man oftere selv fra Regeringens Side søgt at faa forandret, uden at det dog er sket. Jeg antager, at, efter at man har set, at baade Kirkeraadet, Jærnbaneraadet og andre saadanne Institutioner faa langt større Dagpenge, vil man overalt finde, at der er noget